

Περί του γλωσσικού προβλήματος της θείας λατρείας (Φώτης Σχοινάς)

Date : Μαΐου 5, 2010

Ο π. Βασίλειος Θερμός στο άρθρο του «Ο λόγος ως προσωπείο. Περί της αμυντικής λειτουργίας της εκκλησιαστικής γλώσσας» στη Σύναξη του Απριλίου-Ιουνίου 1998 (τεύχος 66), έθεσε θέμα αναγκαιότητας μεταγλωττίσεως των ιερών κειμένων της θείας λατρείας, των πεζών βέβαια και όχι των ποιητικών. Το κύριο επιχείρημα του π. Βασιλείου είναι ότι η μεταγλώττιση των κειμένων της θείας λατρείας θα διευκολύνει την **διανοητική κατανόησή** τους λόγω της αποκοπής της νεωτέρας γενιάς των Νεοελλήνων από τις παλαιότερες μορφές της γλώσσας μας.

Οι θέσεις μου -τις διατυπώνω ευθύς εξ αρχής- είναι ότι: α) η διανοητική κατανόηση της θείας Λειτουργίας, θεμιτή καθ' εαυτήν και ουδόλως παραθεωρητέα -και σ' αυτό το σημείο συμφωνώ πλήρως με τον π. Βασίλειο- η διανοητική κατανόηση, επαναλαμβάνω, της θείας λατρείας και κυρίως της θ. Λειτουργίας είναι θέμα ερμηνείας, τουτέστι αναλύσεως των νοημάτων στα οποία παραπέμπουν τα γλωσσικώς σημαίνοντα είτε ως έχουν, είτε έστω μεταγλωττισμένα και όχι ψιλής μεταγλωττίσεως και β) η μεταγλώττιση όχι απλώς δεν θα διευκολύνει την διανοητική κατανόηση της θ. Λειτουργίας, αλλά θα την δυσχεράνει δραματικά.

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο πατώντας [εδώ](#)